

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

23. 09. 2024 - 29. 09. 2024

motto týdne:

„ Jejich nářek proměním v radost,“ praví Pán..“

PONDĚLÍ 23. 09. památka sv. Pia z Pietrelciny, řeholního kněze

Př 3,27-35; Žl 15,2-3ab.3cd-4ab.5 Komentář: **Lk 8,16-18**

Kdo má ochotu vyjít na cestu s Pánem – a třeba se i něčeho zřici – nebude strádat. Kdo však chce křečovitě lpět na svém, může přijít o všechno.

ÚTERÝ 24. 09. sv. Pacifika od sv. Severína, řeholního kněze OFMObs

Př 21,1-6.10-13; Žl 119,1.27.30.34.35.44 Komentář: **Lk 8,19-21**

Ježíš tvoří svou nejbližší rodinu z těch, kdo plní Boží slovo!

Kéž patřím mezi Ježíšovy příbuzné...

STŘEDA 25. 09. blah. Jana Codera Marquése, mučedníka SDB

Př 30,5-9; Žl 119,29.72.89.101.104.163 Komentář: **Lk 9,1-6**

Pro Kristova vyslance je těžké a bolestné, když je někde odmítnut.

Ale je třeba „vytrást prach“ a uvědomit si, že zřejmě jinde čekají na uzdravení.

Jít tam a neztrácet čas.

ČTVRTEK 26. 09. sv. Kosmy a Damiána, mučedníků

Kaz 1,2-11; Žl 90,3-4.5-6.12-13.14+17ab Komentář: **Lk 9,7-9**

Zvědavost, která vyplývala z vysokého Herodova postavení, mu bránila Ježíše poznat. I dnes jsou mnozí zvědaví na předmět naší naděje. Ale i oni nejsou ochotni odložit, co jim brání...

PÁTEK 27. 09. památka sv. Vincence z Pauly, kněze Kaz 3,1-11; Žl 144,1a

+2abc.3-4 Komentář: **Lk 9,18-22** *Otázka, kterou i mně osobně klade Ježíš.*

Chci odpovědět opravdu upřímně a nic mu nenalhávat.

SOBOTA 28. 09. Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona

českého národa 1 Petr 1,3-6; 2,21b-24; Žl 1 Kron 29,11abc.11d-12a.12bcd;

Mt 16,24-27 Komentář: **Mdr 6,9-21** *Tato moudrost není určena jen*

vládcům. Mám ji uplatnit i ve své rodině, v církvi, kdekoli mám odpovědnost.

26. neděle v mezidobí - Cyklus B - 29. 09. 2024 Dnešní evangelium mluví o skutečnosti pokušení. A Ježíš nešetří ostrými slovy na adresu těch, kteří způsobují pokušení. Co tím míní a především co s tím lze dělat?

1. ČTENÍ *Ocitáme se v nejstarších dějinách Izraele (cca 1300 př. Kr.). Židé zakusili Boží vysvobození ze zajetí v Egyptě, ale stále Bohu nevěří, a proto reptají.*

Mojžíš je tím unaven a volá Boha na pomoc. Pán mu dává sedmdesát starších. Dva z nich prorokují mimo předpokládaný rámec stánku úmluvy. Jsou předobrazem scény z dnešního evangelia.

Nm 11,25-29

Hospodin sestoupil v oblaku a mluvil k Mojžíšovi; vzal z ducha, který spočíval na něm, a dal ho sedmdesáti mužům starcům. Když na nich duch spočinul, dostali se do prorockého vytržení, ale později se to už nestalo. Dva muži z nich zůstali v táboře, jmenovali se Eldad a Medad. I na nich spočinul duch, neboť byli mezi těmi, kdo byli písemně určeni. Nevyšli však do stánku úmluvy a dali se do prorokování v táboře. Tu přiběhl jeden chlapec a oznámil Mojžíšovi: „Eldad a Medad prorokují v táboře.“ Jozue, syn Nunův, Mojžíšův služebník od mládí, řekl: „Pane můj Mojžíši, zabraň jim v tom!“ Mojžíš mu odpověděl: „To tak žárlíš kvůli mně? Kéž by Hospodin udělal z celého národa proroky, kéž by dal Hospodin spočinout svému duchu na nich!“

ŽALM 19,8.10.12-13.14

Existují dvě mezní hranice nebezpečné pro kvalitní praxi víry: lhostejnost a úzkoprstost (strach). Přidejme se k modlitbě o pravdivou a čistou bázeň před Hospodinem.

Odpověď: Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.

**Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši,
Hospodinův příkaz je spolehlivý, nezkušenému dává moudrost.**

**Bázeň před Hospodinem je úpřímná, trvá navěky,
Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.**

**Tvůj služebník si na ně dává pozor
a velmi bedlivě je zachovává.
Kdo však pozná každé pochybení?
Očist' mě od chyb, jež jsou mi skryty!**

**Chraň svého služebníka před zpupností,
ať mě neovládne!**

**Pak budu bez úhony
a vyvaruji se velkého hříchu.**

2. ČTENÍ

Zde vrcholí Jakubova obžaloba těch, kteří se domnívají, že mají veškerou budoucnost (zajištění, jistotu) ve svých rukou (viz Jak 4,13-17). Ostrá slova jsou i dnes voláním po spravedlivé mzdě našim zaměstnancům.

Jak 5,1-6

Nuže tedy, vy boháči: plačte a naříkejte nad strastmi, které na vás přijdou. Vaše bohaté zásoby hnijí a vaše šatstvo rozežírají moli. Vaše zlato a stříbro rezaví, a ten rez bude svědčit proti vám a stráví vaše tělo jako oheň. Hromadili jste si (majetek) i v (tyto) poslední dny. Ale mzda, o kterou jste ošidili sekáče, kteří vám požali pole, (ta mzda) křičí a křik vašich ženců pronikl k sluchu Pána zástupů. Na zemi jste hýřili a oddávali se rozkoším, krmili jste se i tehdy, když už, už nastávala řež. Odsoudili jste spravedlivého a připravili ho o život – a on se vám nebrání.

EVANGELIUM

Textu předchází Ježíšova předpověď utrpení a nepochopení, když se učedníci místo soucitu s Kristem hádají o prvenství. Ježíš před ně postavil dítě a řekl jim: Kdo přijme jedno z takových dětí...“ Jan na Ježíšovu výtku reagoval odvedením pozornosti a snahou zalíbit se („my jsme mu bránili“). Proto následují přísná slova. Není třeba bránit druhým, ale sobě, pokud naše myšlenky či jednání ubližují.

Mk 9,38-43.45.47-48

Jan řekl Ježíšovi: „Mistře, viděli jsme někoho, jak vyhání zlé duchy v tvém jménu. Bránili jsme mu, protože není tvým učedníkem.“ Ježíš však řekl: „Nebraňte mu! Přece žádný, kdo ve jménu mém vykoná zázrak, nemůže pak hned o mně mluvit špatně. Kdo není proti nám, je s námi. Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu. Kdo by svedl ke hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří věří ve mne, pro toho by bylo lépe, aby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře. Svádí-li tě tvá ruka, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez ruky, než abys přišel s oběma rukama do pekla, do neuhasitelného ohně. Svádí-li tě tvoje noha, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez nohy, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla. Svádí-li tě tvoje oko, vyloupni ho! Lépe, abys vešel do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, kde jejich červ nehyne a oheň nehasne.“

K ZAMYŠLENÍ

Není třeba rozebírat, co chybného dělají jiní. Podstatné je, co chybně děláme my... Jan v perikopě této neděle vystupuje jako někdo, kdo ani po velmi ostré výtce (Mk 9,33-37) vůbec nevnímá, že Pán mluví o své smrti. Jako by chtěl obhájit vystupování apoštolů tím, že se pohádali s jakýmsi člověkem kvůli Ježíšovi. Pán však dobře odhaluje podstatu věci. Nešlo o spravedlnost, ale o vlastní falešné ambice. Falešným motivacím či podporování křivých vášní je třeba udělat jasnou přítrž. Zmíněný obraz useknuté části těla ukazuje, že Ježíš nedovoluje s hříchem vůbec koketovat, i když se tváří jako dobro.